

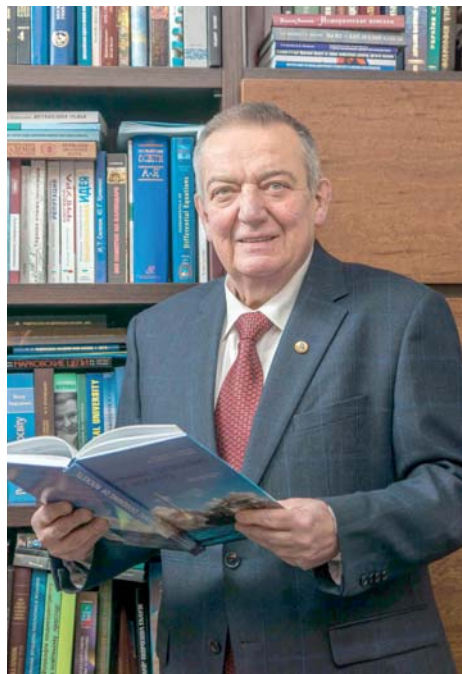
ДНІПРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

28 лютого 2018 року в Дніпровському національному університеті імені Олеся Гончара відбулися вибори ректора. Колектив знову своїм керівником обрав член-кореспондента НАНУ Миколу Вікторовича Полякова.

ІЗ ВІРОЮ В МАЙБУТНЄ

На вченій раді, яка відбулася 5 березня 2018 року, ми привітали Миколу Вікторовича Полякова з обранням його на найвищу університетську посаду на новий термін. Це стало логічним завершенням досить тривалого виборчого процесу, який пройшов організовано, чітко, прозоро, з дотриманням усіх вимог чинного законодавства і під час якого виборці мали змогу познайомитися з програмою дій майбутнього керівника університету. Під час зустрічей з викладачами, співробітниками, студентами Микола Вікторович говорив про те, що вагомим вдалося зробити за останні роки в усіх ланках складного механізму, яким є університет, щиро й відверто озвучував непрості виклики дня сьогоднішнього, пропонуючи реальні шляхи їх подолання, і чи не найбільше розмірковував про перспективи розвитку нашого славного закладу вищої освіти.

Цьогорічні вибори стали етапними й знаковими не лише в житті Миколи Вікторовича, але й у житті тих, хто вчиться і працює в нашому університеті, який 2018 року є «золотим юві-

ляром». Тим вагомішою є для Миколи Вікторовича істотна підтримка його колег і студентів, які активно прийшли

28 лютого на виборчі дільниці, щоб проголосувати за майбуття свого рідного університету. Із загального числа виборців, що складає 1925 осіб, у голошуванні взяли участь 1674 співробітники та студенти, 1012 – з яких у виборчих бюлетенях поставили позначку «за» за керівника, якого добре знають і поважають.

На засіданні вченої ради М. В. Поляков сердечно подякував своїм колегам і студентам за довіру, запевнивши, що й надалі працюватиме, докладаючи максимум зусиль, на успішність навчального закладу, заради його процвітання й розвитку в усіх сферах багатогранної діяльності.

Ми, його колеги, одностайно, друзі, навзаєм бажаємо нашому ректорові міцного здоров'я, сил, наполегливості, удачі у здійсненні всього задуманого й беззаперечно віримо, що будуть збережені й примножені кращі університетські традиції, які дадуть змогу безупинно рухатися вперед.

Ірина ПОПОВА,
голова Організаційного комітету з виборів ректора Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

100 AD FONTES

Книги професора Сергія Плохія відкривають світ історії України на трьох континентах – в Америці, Європі та Азії. Сьогодні випускник історичного факультету нашого університету очолює Український науковий інститут Гарвардського університету.

ЛАУРЕАТ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ – ВИХОВАНЕЦЬ ДНУ

діяльність в Альбертському університеті Канади (1996–2003 р.) та Гарвардському університеті США (з 2003 р.). Відтоді наш знаний випускник неодноразово радував наукову й освітянську громадськість своїми творчими здобутками. Достатньо пригадати такі змістовні книги, як «Найважливіша віра: козацтво та релігія в ранньомодерній Україні» (К., 2005), «Великий переділ: Незвичайна історія Михайла Грушевського» (К., 2011); «Козацький міф. Історія та націєтворення в епоху імперій» (К., 2013); «Походження слов'янських націй. Домодерні ідентичності в Україні, Росії та Білорусі» (К., 2015); «Убивство у Мюнхені. По червоному сліду» (Х., 2017). Усі ці праці були видані в Україні і здобули заслужене визнання у читачів.

Із приємністю зазначу, що Указом Президента України нашому видатному випускникові, а нині доктору історичних наук, професору історії та директору Українського наукового інституту Гарвардського університету (США) присуджено Національну премію України імені Тараса Шевченка 2018 року. Лауреат здобув перемогу за книгу «Брама Європи. Історія України від скіфських воєн до незалежності» у номінації «Література, публіцистика, журналістика». Ця науково-публіцистична праця відомого історика-україніста була написана на замовлення одного з найпотужніших американських видавництв наукової літератури «Basic Books, A Member of the Perseus Books Group» (New York, 2015. – 432 р.) і викликала значний інтерес серед англомовної читацької публіки. Підтвердженням цього є вельми позитивний резонанс в англомовній західній пресі. Оригінальна узагальнююча праця знаного історика, яка органічно поєднує глибоку науковість і популярний стиль

викладу, викликала зацікавленість в Україні, де побачила світ у Харкові, у видавництві Клуб сімейного дозвілля (2016), а також у Китаї, Польщі, Росії, Румунії, Туреччині. Отже, книга нашого вихованця відкриває світ історії України вже на трьох континентах – в Америці, Європі та Азії.

Книга професора С. М. Плохія розрахована не тільки на вузьке коло істориків-україністів, а є вельми цікавою і для широкого кола любителів минувшини, особливо зарубіжних. У ній доступно й концентровано йдеться про безперервну, довжиною в два з половиною тисячоліття, історичну традицію в українських землях; аргументовано показано належність України до європейської цивілізації; висвітлено віковічні прагнення нашого народу до свободи і незалежності. Саме ці вічні цінності стали історичною віссю, що об'єднала людність різних українських регіонів в єдину націю, яка сьогодні є східним форпостом Європи у

боротьбі за демократію та свободу.

У рік 100-річчя Альма матер С. М. Плохій видав у світ нову працю – «Остання імперія. Занепад і крах Радянського Союзу» (Х., 2018), що є свідченням його творчої енергії і невичерпного прагнення до історичної істини. То ж побажаємо нашому лауреату Шевченківської премії міцного здоров'я, щастя і довголітнього служіння в ім'я поступу української історичної науки.

Сергій СВИТЛЕНКО,
професор, доктор історичних наук,
декан історичного факультету

Золота медаль виставки «Сучасні заклади освіти-2018»

ДНУ взяв участь у масштабних подіях освітньої галузі України – IX Міжнародній виставці «Сучасні заклади освіти» та VII Міжнародній виставці освіти за кордоном «World Edu», які проходили за підтримки Міністерства освіти і науки України і Національної академії педагогічних наук.

Свої досягнення на цьому представницькому форумі наш університет презентував спільно з Інжиніринговою школою та «Асоціацією Ноосфера». «ДНУ демонстрував на виставці всі напрямки діяльності: наукову, освітню, міжнародну. Акценти були зроблені на останніх досягненнях в інженерній та технічній сферах, тому університет представляли три факультети: фізико-технічний; фізики, електроніки і комп'ютерних систем; прикладної математики. Наші нагороди по-особливому цінні, адже цього року учасниками виставки були більше 750 освітніх і наукових закладів із 25 регіонів України та 12 країн світу», – зазначив ректор ДНУ Микола Поляков.

Золоту медаль виставки «Сучасні заклади освіти-2018» ДНУ отримав у тематичній номінації «Впровадження сучасних методів навчання, проектів, програм і технологій для удосконалення та підвищення ефективності освітнього процесу».

«Наш проект визнаний найкращим із 653 робіт, поданих за цією номінацією. Темою роботи була взаємодія бізнесу і науки на прикладі співпраці «Асоціації Ноосфера» і ДНУ, – повідомив проєктор з науково-педагогічної роботи Віктор Куземко. – Автори-розробники проєкту – завідувач кафедри космічних інформаційних технологій Юрій Ткачов та керівник Інжинірингової школи Тетяна Булана. Науковці демонструють, як підвищити ефективність самостійної роботи студентів, наприклад, із залученням Інжинірингової школи можна впроваджувати технології проєктно-орієнтованого навчання під керівництвом експертів та STEM-освіту».

ДНУ & «Асоціація Ноосфера»

Науочними прикладами ефективності такої роботи є прикладні проєкти: програмування мікроконтролерів роботизованих пристроїв, розробка мобільного додатку SOS для відправлення повідомлення патрульним одним натиском на смартфоні, переобладнання настільного токарного верстату на двокоординатний обробний центр з числовим програмним управлінням тощо. Особлива гордість – розробка студентів факультету фізики, електроніки та комп'ютерних систем та факультету прикладної математики програмно-апаратного комплексу ArtOS на замовлення штабу ракетних військ і артилерії Командування Сухопутних Військ ЗСУ.

За активну організаторську та педагогічну діяльність зі сталого зростання якості сучасної освіти відзнаку отримав ректор нашого університету Микола Вікторович Поляков.

Також ДНУ отримав сертифікат «Якість наукових публікацій», яким органом виставки відзначив результати наукової діяльності, широко представлені у світових фахових виданнях, що входять до наукометричної бази даних «Scopus».

Алла БАХМЕТЬЄВА,
доцент кафедри масової
та міжнародної комунікації

WOMENINSCIENCE

ДЕНЬ ЖІНОК ТА ДІВЧАТ У НАУЦІ

11 лютого у молодіжному центрі Кузня української інтелігенції, який знаходиться у гуртожитку № 2 нашого університету, відбулося святкування Міжнародного дня жінок та дівчат у науці. Організаторами заходу виступили ради молодих учених Дніпропетровської області та ДНУ.

Це свято має сучасну історію. Воно було запроваджене Резолюцією 70-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН від 22 грудня 2015 р. Нині діє спеціальний сайт <http://womeninscienceday.org>, на якому публікується про всі події з нагоди цього дня. Відповідно до інформації на сайті синхронно з Дніпром цей день відзначали у Делі, Лейдені, Мадриді та

Празі. В Україні заходи з нагоди Міжнародного дня жінок та дівчат у науці проходили, крім нашого міста, ще в Києві та Харкові.

У Кузні української інтелігенції відбулася панельна дискусія щодо ролі жіноцтва у здійсненні наукового поступу людства та про приховану гендерну дискримінацію, наявну в нашому суспільстві, яка стає на заваді кар'єрним планам жінок у науковій сфері. Під час дискусійної панелі відбулося жваве обговорення гендерних квот та гендерних переваг, як способу досягнення соціальної справедливості в суспільстві, яке має стійкі стереотипи дискримінаційного характеру щодо жінок.

Учасниці дискусії закликали дівчат, які будують наукову кар'єру, завжди «займати місце за столом», як це радить операційна директорка Фейсбук Шеріл Сендберг, тобто бути активними учасницями процесу прийняття рішень. Також вони порадили дівчатам, що працюють у сфері STEM (наук природничо-математичного циклу), подавати проекти на спеціальні гранти для жінок, як-то премія Аніти Борг для програмісток чи тревел-гранти об'єднання жінок в інженерії IEEE Women in engineering.

Крім панельної дискусії, в рамках свята Товариство Червоного Хреста України провело тренінг, спрямований на формування толерантного ставлення до оточуючих у молодіжному середовищі. Також у Кузні до свята була влаштована імпрізована фотозона, де відвідувачі могли приміряти на себе ролі жінок-науковців та винахідниць, як-то першовід-

Кандидат економічних наук Анастасія Сімахова розповідає про жінок на керівних посадах в університеті

кривачки феномену радіоактивності Марії Склодовської-Кюрі, винахідниці Wi-Fi Геді Ламар чи жінки, завдяки якій світ дізнався про кевлар, – Стефані Кволек.

У підсумку, відвідувачі та відвідувачки свята забрали з собою гарний настрій та невеликий подарунок – квітку, виконану в техніці орігамі, яка вже стала локальним символом Дня жінок та дівчат у науці.

Сподіваємося, що наступного року жінки-вчені Дніпра також відзначать це свято, принаймні, команда організаторів дійства планує зробити його традиційним.

Валерія ЛАВРЕНКО,
голова ради молодих учених,
кандидат історичних наук,
доцент кафедри всесвітньої історії

Організатори планують зробити свято щорічним

ТАРАС ШЕВЧЕНКО: СУЧАСНА РЕЦЕПЦІЯ

Цьогорічні Шевченківські читання, що відбулися 21 березня, ми вирішили назвати «Тарас Шевченко у світовому видноколі».

Більшість українців звикла до образу Шевченка-пророка, Шевченка-дороговкази нації, кріпацького сина, що став символом жертвості й подвигу в ім'я упослідженого українського народу. Зв'язок Тараса Шевченка з національною культурою винятково важливий. Однак разом з тим поза увагою часто лишається широта духовних горизонтів митця, його глибоке розуміння й відчуження естетичних цінностей європейської культури, його залюбленість у красу слова, фарби та форми. Творча особистість митця сформована не лише під впливом народної культури, але й в академічних мистецьких колах Європи й Росії. Як художник Тарас Шевченко орієнтувався, точніше, творчо зв'язався з європейськими естетичними тенденціями. Водночас він рухався далі, розвиваючи не лише українське, а й європейське мистецтво. Саме ці аспекти його творчості – інтелектуалізм, естетизм, прагнення творити прекрасне – ми намагалися уявити в мистецькому заході, присвяченому 204-й річниці з дня народження поета.

Студенти-філологи й викладачі кафедри української літератури намагалися розкрити особистість Кобзаря в різних ракурсах, представити його як справжню «людину епохи Відродження» – не за часом, а за духом. Звучали його вірші в перекладах іноземними мовами, поезії шістдесятників, натхненних постаттю Тараса Шевченка, щоденникові записи митця, що відкрили глядачам інтимний світ його переживань у театралізованій композиції «Улюбленець муз: ренесансна особистість Тараса Шевченка». У доповіді «Тарас Шевченко в оцінці видатних діячів культури: свій серед своїх?» доцент кафедри

української літератури Ольга Шаф проаналізувала особливості рецепції творчості поета його славними сучасниками й нащадками. Особистими переживаннями, пов'язаними із творчістю Тараса Шевченка, поділилися гості заходу – декан факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства, професор Ірина Степанівна Попова та молодий письменник, переможець конкурсу «Коронація слова», колишній студент кафедри української літератури Олег Андрішко.

Постать Тараса Шевченка – приклад служіння і Батьківщині, і високому мистецтву, ці грані його особистості взаємно доповнюють одна одну, створюючи неповторну цілісність, яка є підвалиною унікальності постаті Кобзаря у світовому видноколі.

Ольга ШАФ,
кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури

Ірина ПАСЬКО,
кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури

«Не для людей, тієї слави,
Мережані та кучеряві
Оці вірші віршую я.
Для себе, братія моя!»
Т.Шевченко

Хіба можна виплекати слово,
коли тебе примушують творити?
Спаляжити думку й «готово»?
Е ні, натхнення не присмирить.

Письменник – не інкубатор,
не конвеєр й нейронні мережі.
Письменник – каталізатор
народного духу пожежі.

Своє підсвідоме, чуттєве
крізь призму життя пропускає,
обрамлює слово дієве,
що кожен потай промовляє.

Серед роду людського
багацько знайдете поетів,
що відмовились від земного
задля світла сонетів.

Не тому, що вони хотіли
уславитись, як герої,
а тому, що тільки так уміли
пережити болючі побой.

Усім доведеться страждати
і нести свій тягар до скону,
систему не вдасться зламати,
якщо ти не здолає рубікону.

Межа кожного – власний стрижень.
Битва митця – вільне слово.

ТВОРЧИЙ КАЛЕЙДОСКОП

РЕКРЕАЦІЯ

А пристосований крижень –
людиноподібна потвора.

Тарас – не пророк-визволитель,
а звичайна нужденна людина.
Хоча і дла нації – вчитель,
щоб вона відродилась єдина.

Він – порох, якому байдуже,
хто про нього і що напише.
Та ось що зараз, мій друже,
є найважливішим:

Слово – сильніша зброя,
що залишиться й після тебе,
– тисячолітня секвою,
яка гілками сягає неба.

Якщо Вавилонська вежа,
нахабна й егоїстична, –
це думка твоя ведмежа,
то загине вона ідентично.

Тож думку виховуй на волі,
у чистих вустах народу, –
зцілишся нею поволі,
із нею відчужеш свободу.

Пусти її вільним шляхом
до далеких безкрайх світів,
може, стане вона першим цвяхом,
первоцвітом сонячних днів.

Не тримай в собі тее добре,
в якому – сила відсвіжити дух,
нехай воно буде хоробре
на рекреаційний рух!

Юлія МАЛІЄНКО

Глядачі із захопленням сприйняли переклади Шевченкових поезій на рідні мови студентки факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства з Китаю Ван Лулу та студента юридичного факультету з Гвінеї Сумаїлі Кабі

КРИЗЬ ПРИЗМУ ЧАСУ

Добре пам'ятаю студента-філолога випускного курсу Дніпропетровського державного університету Олесь Гончара. Тому ще тоді, коли країна відзначала 75-річний ювілей відомого в усьому світі письменника й на його ім'я надходили численні вітання, у мене також з'явилося бажання до цих теплих вітань приєднати і свій доброзичливо-щирий голос. Напишу про те, що так бережно зберігає моя пам'ять.

1945 року після закінчення університету мене призначили на викладацьку роботу до Дніпропетровського державного університету. Ясна річ, я ще не мала вченого звання. Та доля обдарувала мене незрівняним щастям бачити молодого стрункого Олесь, який впевненою ходою (у куртці, поверх якої через ліве плече була перекинута планшетка), неквапливо йшов довгим коридором другого поверху корпусу на Шевченківській, 59, де розташовувався тоді філологічний факультет. Стільки років минуло, а перед моїм зором таким постає Олесь Гончар, а його кроки я й зараз чую.

Людей, які бачили таким Олесь Гончар, уже тоді знаного нами ще з довоєнної молодіжної преси прозаїка, залишилося не так уже й багато. Переконалася у цьому того року, коли університет готувався відкрити аудиторію Олесь Гончара й мені запропонували виступити зі спогадами.

Однокурсники О. Гончара були моїми ровесниками, а то й старшими за мене. Як «куратор» цього випускного курсу, я мала вести «виховні години» й дуже хвилювалася. Заспокоїлася лише тоді, коли побачила запропоновану тематику: «Два світи – дві ідеології», «Визвольна місія Радянської армії», «Дружба народів – запорука наших перемог»; нині це дивно, а тоді було цілком зрозуміло. На висвітлення останньої теми завід-

«ВІН НЕ МІГ РІВНО ДИХАТИ»

(зі спогадів Марії Василівни Калиниченко про Олесь Гончара)

увач кафедри української літератури, фронтовик І. К. Чапля порадив мені запросити Олесь (на всі заняття ми його не зобов'язували з'являтися, бо зберігали час для творчої роботи).

Зауважу, що ставлення до студентів-фронтовиків у нас було, мало сказати, шанобливим, а прямо-таки трепетно-по-божним.

Пригадую, на запрошення Олесь відгукнувся прихильно й так провів заняття, що воно не лише мені, а й усім присутнім запам'яталося до дрібниць. Він не просто емоційно, а душевно, проникливо говорив про силу щирої, некорисливої солдатської дружби представників різних національностей. Кожен епізод дружби пропонував через свої почуття так, що не міг рівно дихати, кожну хвилину ніби ковтав повітря. Адже промовляв не про щось стороннє, а ним самим зі своїми фронтовими товаришами вистраждане. Я, скажу відверто, відчула в ці моменти, що не маю права сидіти, і піднялася, а зі мною піднялися всі, а Олесь тим часом ковтнув повітря. Ось так хвилююче скорботного мовчання ми вшанували тих, хто не повернувся з поля бою. Потім Олесь легким помахом правої руки (хто знав Олесь, той добре пам'ятає цей лагідний жест) запросив нас сісти. Виявляється,

ми були чи не першими «читачами» – слухачами окремих епізодів безсмертних «Прапороносців» і, що не менш важливо, в авторському прочитанні.

Коли ми усвідомили, як багато талантів поглинула війна, то намагалися літературно обдаровану молодь підтримати, будь-що зберегти для майбуття.

Майже в усіх біографічних розвідках завжди лише згадують, що Олесь Гончар закінчив філологічний факультет Дніпропетровського державного університету. Але цією згадкою аж ніяк не можна вичерпати вагу ДДУ в житті письменника, навіть коли й зазначити, що його залишили на рік стажистом-асистентом, а потім рекомендували в аспірантуру Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка Академії наук України в Києві. Усе це так. Але змогу завершити роман «Прапороносці» дав О. Гончару саме Дніпропетровський університет.

У Ломівці в хаті своєї сестри письменник мав місце для літературної праці.

1946–1947 навчального року ми бачили О. Т. Гончара на засіданнях кафедри. Моя «історична» заслуга полягала в тому, що я просила завідувача кафедри не відривати Олесь від творчої роботи викликами на засідання, де затверджували трафаретні робочі плани. Тоді мені легко було написати не лише свій план, а й для Олесь: там, де в моєму писалось «лекції, практичні заняття», в Олесево-му – «творча робота». Коли ж Олесь за-

Олесь Гончар – студент ДДУ (1945-1946 рр.).

ходив до кафедри, то говорив коротко: «Я Вам вдячний». Вигадувати чогось пишнішого не буду, бо й ці звичайні слова подяки були найвищою нагородою...

Сподіваюся, мої спогади допоможуть не лише усвідомити, а й підтвердити вагомий роль Дніпропетровського університету в житті письменника того періоду, коли він впевнено, хоч і не без проблем, сховався на письменницький Олімп.

Маю на увазі часи, що передували зверненому до О. Гончара запрошенню П. Тичини на місце між М. Рильським та А. Малишком: «Тут Ваше місце», – сказав метр (прошу Вас, шановні, згадати вміщене в «Літературній газеті» фото).

Випробування міцності нашої поваги до О. Гончара були значними. Під час відомої кампанії після публікації «Собору» «охоронці безпеки» пропонували викладачам університету написати щось про антирадянський зміст його творів. Не знаю, що писали інші: у ті часи це було страшною таємницею. Я тоді (так шкода, що не залишилося чернетки) на кількох сторінках виклала думки про високу емоційно-художню змістову функцію кожного народно-символічного образу в романах О. Гончара «Тронка» і «Собор». Свою думку аргументувала тим, що пишу про поетичність творів письменника як знавець народної символіки. А вже на той час я була вже визнаним викладачем курсу «Українська народнопоетична творчість» кафедри української літератури нашого університету. Пам'ятаю, що психологічний тиск «органів» був тяжким, я хвилювалася й радилася про характер «відписки» з родиною.

Як реліквію зберігаю книжечку праць Всеукраїнської наукової конференції 1964 року, присвяченої творчості О. Гончара. Звичайні, але такі безмежно дорогі слова: «Шановній Марії Василівні. Щиро. Автор Олесь Гончар».

Марія КАЛИНИЧЕНКО,
доцент кафедри української літератури (1945–1983),
кандидат філологічних наук

ІЗ ІМЕНЕМ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Освітньо-наукова діяльність нашого університету багато років пов'язана з постаттю видатного письменника – автора романів «Прапороносці», «Людина і зброя», «Циклон», «Тронка», «Собор», «Твоя зоря», глибоко психологічних новел, повістей, лауреата багатьох літературознавчих премій, першого лауреата Національної премії ім. Т. Шевченка, громадського діяча, академіка НАН України – Олесь Терентійовича Гончара.

29 грудня 1945 року фронтовика, який тільки-но повернувся на Батьківщину, було зараховано студентом історико-філологічного факультету Дніпропетровського державного університету на українське відділення. 22 червня 1946 року він склав останній державний іспит. «На п'ятірку». Отже, «усі чотири курси – «п'ятиріччя», – запише він у «Щоденнику». Після дипломування Олесь Гончар працював викладачем-стажистом на кафедрі української літератури. В аудиторіях факультету на вулиці Шевченка, 59 написані сторінки його перших новел і першої книги трилогії «Прапороносці» («Альпи»). Тому й не випадково, що перша в Україні наукова конференція, присвячена вивченню творчості Олесь Гончара, була проведена в Дніпропетровському державному університеті 16–17 грудня 1964 року. До розмови про прозу Гончара та твори інших відомих на той час письменників було залучено багатьох знамих літературознавців. У її роботі взяв участь і сам Олесь Терентійович. Друга конференція відбулася 1988 року: причина такого часового розриву нині всім зрозуміла. Але в ті роки в університеті увага до творчості О. Гончара не зменшилася: публікувалися статті й методичні посібники для студентів, писалися дипломні роботи з питань творчості письменника, аспірантами кафедри української літератури було виконано й захищено дві кандидатські дисертації, присвячені прозі О. Гончара. II Гончарівська конференція відбулася в умовах розбудови державності України й збирала літературознавців від Ростова-на-Дону, Бреста до Ужгорода й Тернополя, Львова. Учасники акцентували увагу на

ідеях гуманізму у творчості письменника, духовності, ролі письменника в розвитку національної культури і її міжнародних зв'язків.

Загалом в університеті проведено шість Гончарівських конференцій. У роботі III (1998) і IV (2003) брала участь дружина Олесь Гончара Валентина Данилівна, вірна його берегиня. На цих конференціях побувало багато відомих літературознавців, письменників, журналістів. Матеріали всіх шести конференцій (з 1998 року за статусом Всеукраїнських) опубліковані. Крім того, статті про творчість О. Гончара літературознавців нашого університету періодично друкувалися в журналах та наукових збірниках інших освітньо-наукових закладів.

1993 року Олесь Гончар був обраний почесним доктором свого рідного університету. На факультеті української й іноземної філології та мистецтвознавства створено аудиторію імені академіка Олесь Гончара. За наявними в ній матеріалами (ми дуже вдячні В. Д. Гончар за надані нею оригінали низки документів і речей), оформленням, роботою, яка здійснюється в ній, цю аудиторію можна атестувати як міні-музей імені Олесь Гончара.

Як одну із форм пошанування Майстра й поглибленого вивчення його творчості було визначено літературні читання, що з 1995 року стали щорічними. Зазвичай вони відбуваються з квітня, у день народження Олесь Гончара. Учасники цих читань – ректор М. В. Поляков, професори, викладачі й студенти факультету, письменники, учителі – щиро діляться своїми думками про світ Олесь Гончара, його творчість, про нові видання його книг і студій про нього. Неодноразово на таких читаннях була і сестра письменника Олександра Терентіївна Сова. Упродовж багатьох років університет дбає про збереження музею-садиби Олесь Гончара на Клубній, 25, де в маленькій кімнатці були написані новели «Модри Камень», «Весна за Моравою», «Гори співають», перші дві книги «Прапороносців». У них поетично-романтично утверджувалася «найвища духовність» Людини, концепцію Краси

Учасники щорічних Гончарівських читань у ДНУ. У центрі – сестра письменника Олександра Терентіївна Сова

Вірності сконцентровано на світлі душі.

Традиційними стали в університеті й презентації опублікованих раніше невідомих книг письменника та книг про нього. Пам'ятними, наприклад, були зустрічі з В. Д. Гончар 2000 року, де вона презентувала книги щоденникових записів 1943–1945 років «Катарсис» та «Поетичний пунктир походу», та презентація книги «Тернистим шляхом до храму: Олесь Гончар в суспільно-політичному житті України 60–80-і рр. XX ст.» одним із її упорядників – академіком П. Т. Троньком.

Ідеї добра, гуманізму, національної гідності людини, сповідувані Олесею Гончаром, є невичерпним джерелом творчого натхнення в нашому університеті, його іменем освячено чимало добрих справ.

Університетська бібліотека 1998 року отримала статус наукової й має ім'я Олесь Гончара. 15 квітня 2003 року на фасаді корпусу № 2 на проспекті Дмитра Яворницького відкрито погруддя письменника роботи народного художника України, відомого скульптора Володимира Небоженка. На його відкритті були присутні й В. Д. Гончар, й О. Т. Сова.

25 червня 2008 року Дніпропетровському національному університету було присвоєно ім'я Олесь Гончара.

На честь сторіччя Майстра в університеті видано книгу «Сторінки історії. Олесь Гончар (видання третє, доповнене й перероблене)», монографію декана факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства, професора І. С. Попової «Синтаксис простого речення (на матеріалі «Щоденників» Олесь Гончара): курс лекцій». – Дніпро: Ліра, 2017».

3 квітня 2018 року заплановано проведення вченої ради Дніпровського національного університету імені Олесь Гончара, присвяченої сторіччю нашого славетного випускника, 4 квітня – ювілейних Гончарівських читань, 12–13 квітня – Всеукраїнської конференції на тему «Світ Гончара і Гончар у світі». Запрошуємо шанувальників творчості Олесь Гончара долучитися до ювілейних заходів.

Ніпель ЗАВЕРТАЛОК,
професор кафедри української літератури,
доктор філологічних наук
Наталія ОЛІЙНИК,
завідувач кафедри української літератури,
кандидат філологічних наук

У ПАЛАЦІ МУЗ

Вокалістки студії «Мрія» студентки Марія Ніколенко, Даша Трокачевська та Алевтіна Головна закликають піснями весну

На завершення зимових свят народна студія часного вокала «Мрія» 17 лютого взяла участь у частуванні на Масляну. Дітлахи були у захваті від хороводів та розваг, які влаштували аніматори свята. Усіх охочих пригощали спеченими прямо на вулиці млинцями, батьки із задоволенням підспівували ді-

Свята різдвяно-новорічного циклу принесли багато приємних моментів університетській спільноті, але яка б не цікава була творча програма Палацу студентів узимку, ми завжди чекаємо весну!

ПРИЙДИ, ПРИЙДИ, ВЕСНО КРАСНА!

вчатам із «Мрії» українських народних пісень. «Я нещодавно прийшла до колективу, але вже встигла відчути неймовірну атмосферу, яка панує, коли ми з дівчатками співаємо! – розповіла студентка першого курсу біолого-екологічного факультету Марія Шарапова. – Ви тільки уявіть собі: до нас підходять глядачі і говорять багато теплих слів, як справжнім зіркам! Люди бажають найкращого, посміхаються нам, а ми всім серцем відчуваємо гордість за те, що можемо дарувати радість!»

Новий подих творчості завирував у старовинному палаці з початком весни. Так, активно триває підготовка до традиційного конкурсу «Міс університет», який відбудеться 29 березня. А головний звіт усіх творчих об'єднань – міський фестиваль «Студентська весна» проходить 11 квітня. Колективи Палацу ретельно готуються до цього особливого концерту, присвяченого 100-річчю ювілею нашої славної Альма-матер. У репертуарі – найкращі студентські номери, які будуть представлені й на урочистостях з нагоди ювілею. Народна хорова капела «Просвіта»

готує на фестиваль «Студентська весна» спільний проект з «Мрією»: об'єднаються зовсім юні співачки з досвідченими викладачами та співробітниками університету. У народній цирковій студії «Радуга» наразі багато охочих займатися повітряною гімнастикою, і тому красивий номер з поетичною назвою «Дівоча краса» стане справжньою перлиною концертної програми, а виконає його Марія Відавська – студентка другого курсу механіко-математичного факультету.

Тож весняний настрій панує в усіх колективах Палацу. І це зрозуміло, тому що справжній студент встигає все – і вчитися, і відпочивати, і власні таланти розкривати. Ми запрошуємо студентів усіх факультетів до участі у творчому відборі на фестиваль «Студентська весна», адже новим талантам ми завжди раді. Приходьте, пропонуйте нові форми, ідеї, течії. Весною завжди хочеться оновлення, тому не зволікайте!

Оксана РУДКОВСЬКА,
художній керівник Палацу студентів

ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСА ГОНЧАРА ОГолошує конкурс на заміщення вакантних посад:

провідного наукового співробітника НДЛ біомоніторингу НДІ біології (д/б теми 1-338-18) – 2 штатні одиниці (2 повні ставки);

провідного наукового співробітника НДЛ наземної екології, лісового ґрунтознавства та рекультивації земель НДІ біології (д/б теми 1-336-18) – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(стаж роботи за фахом не менше 10 років, науковий ступінь доктора або кандидата наук, наявність наукових праць або патентів на винаходи, або корисні моделі, вільне володіння державною мовою України);

наукового співробітника НДЛ гідробіології, іхтіології та радіобіології НДІ біології (д/б теми 1-331-17) – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(вища освіта, досвід роботи за фахом не менше 5 років, наявність наукових праць у виданнях, які належать до наукометричних баз даних, при наявності наукового ступеня без пред'явлення вимог до стажу роботи, вільне володіння державною мовою України);

молодшого наукового співробітника НДЛ механіки руйнування та пластичного деформування матеріалів кафедри теоретичної та комп'ютерної механіки механіко-математичного факультету (д/б теми 1-335-18) – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(вища освіта, досвід роботи за фахом не менше 3 років або проходження стажування по відповідній спеціальності, при наявності наукового ступеня, закінчення аспірантури та проходження стажування – без пред'явлення вимог до стажу роботи; при наявності рекомендацій рад вищих навчальних закладів (факультетів) на посаду молодшого наукового співробітника можуть бути призначені в порядку виключення випускники вищих навчальних закладів, що отримали досвід роботи в період навчання, вільне володіння державною мовою України).

Документи на конкурс приймаються протягом 1 місяця з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації.

професора кафедри геології та гідрогеології – 0,5 ставки за штатним розписом

доцента кафедри економіки та управління національним господарством – 1,0 ставки за штатним розписом

доцента кафедри статистики, обліку та економічної інформатики – 0,5 ставки за штатним розписом

доцента кафедри економіки, підприємництва та управління підприємствами – 0,5 ставки за штатним розписом

кафедра фізичної та економічної географії – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра банківської справи – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

кафедра економічної теорії та маркетингу – завідувач кафедри, 1,0 ставки за штатним розписом;

ОГОЛОШЕННЯ

кафедра математичного аналізу і теорії функцій – асистент – 0,75 ставки за штатним розписом;

кафедра статистики і теорії ймовірностей – доцент – 1 ставка за штатним розписом;

кафедра теоретичної та комп'ютерної механіки – доцент – 1 ставка за штатним розписом

Вимоги до претендентів:

На посаду завідувача кафедри можуть претендувати особи, які мають науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання (доктора наук та/або професора) відповідно до профілю кафедри, стаж науково-педагогічної роботи у вищих навчальних закладах не менше 5 років, вільно володіють державною мовою України.

На посаду професора можуть претендувати особи, які мають вчене звання професора або особи, які мають науковий ступінь доктора наук і вчене звання доцента (старшого дослідника або старшого наукового співробітника), або особи, які мають науковий ступінь доктора наук, друковані навчально-методичні (наукові) праці, що використовуються у педагогічній практиці за профілем діяльності кафедри, готують кандидатів наук, вільно володіють державною мовою.

На посаду доцента можуть претендувати особи, які мають вчене звання доцента (старшого дослідника або старшого наукового співробітника) або особи, які мають науковий ступінь доктора філософії за відповідною галуззю знань (кандидата або доктора наук за відповідною спеціальністю), друковані навчально-методичні (наукові) праці за профілем діяльності кафедри, вільно володіють державною мовою.

На посаду старшого викладача можуть претендувати особи, які мають науковий ступінь доктора філософії за відповідною галуззю знань (кандидата наук за відповідною спеціальністю) або випускники аспірантури за відповідною спеціальністю, або особи, які мають ступінь магістра за спеціальністю, що відповідає профілю діяльності кафедри, друковані навчально-методичні (наукові) праці за профілем діяльності кафедри, стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 5 років, вільно володіють державною мовою.

На посаду викладача можуть претендувати особи, які мають науковий ступінь доктора філософії за відповідною галуззю знань (кандидата наук за відповідною спеціальністю) або випускники аспірантури за відповідною спеціальністю, або особи, які мають ступінь магістра за спеціальністю, що відповідає профілю діяльності кафедри, друковані навчально-методичні (наукові) праці за профілем діяльності кафедри, стаж науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти не менше 2 років, вільно володіють державною мовою.

На посаду асистента можуть претендувати особи, які мають науковий ступінь доктора філософії за відповідною галуззю знань (кандидата наук за відповідною спеціальністю) або випускники аспірантури за відповідною спеціальністю, або особи, які мають ступінь магістра за спеціальністю, що відповідає профілю діяльності кафедри, друковані навчально-методичні (наукові) праці за профілем діяльності кафедри, вільно володіють державною мовою.

Документи на конкурс приймаються протягом 1 місяця з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації.

На конкурс приймаються документи: заява, особливий листок з обліку кадрів, фото 3x4, автобіографія, копія документів про вищу освіту (з пред'явленням оригіналу документа), копія диплома кандидата (доктора) наук, якщо є вимогою (з пред'явленням оригіналу документа), копія атестату доцента (професора), якщо є вимогою (з пред'явленням оригіналу документа), список наукових робіт та винаходів (завіреніх за останнім місцем роботи).

Наша адреса: 49010, м. Дніпро, пр. Гагаріна, 72, навч. корпус № 1, кімн. 217, тел.: (056) 374-98-27.

ДНІПРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
– щомісячна (крім серпня) газета
Дніпровського національного
університету ім. О. Гончара.
Т. в. о. редактора А. М. БАХМЕТЬЄВА
Фотограф С. О. ВЕЛІКОДІЙНИЙ
Засновник і видавець – Дніпровський
національний університет ім. О. Гончара.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ДП № 2190-928ПР від 27 вересня 2017 р.
Адреса ДНУ ім. О. Гончара: 49010, м. Дніпро, пр. Гагаріна, 72. Газета виходить українською мовою. Обсяг – 1 друкований аркуш. Друк офсетний. Ціна договірна.
Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За точність наведених у статті фактів відповідає автор.

Редакція залишає за собою право літературного редагування і скорочення прийнятих для опублікування текстів.
Претензії до публікації приймаються протягом місяця. При передрукуванні посилання на газету «Дніпровський університет» обов'язкове.
Газета набрана і зверстана в редакції газети «Дніпровський університет».

Адреса редакції: м. Дніпро, пр. Гагаріна, 72, кім. 202. Тел. 374-98-20.
E-mail: gazeta@dnulive.dp.ua.
Газета розміщена на сайті ДНУ ім. О. Гончара за адресою: www.dnu.dp.ua/gazeta
Газета віддрукована у друкарні ПП «Ліра ЛТД», м. Дніпро, вул. Наукова, 5. Індекс 49010.
Зам. 53. Тираж 1400.